

## Vas Zoltán-életútinterjú

**Készítette: Papp Máté**

**A beszélgetés időpontja: Budapest, 2018. május**

**Szerkesztett, tömörített, kiegészített, lábjegyzetelt változat.**

**Papp Máté:**

Hogyan kezdődött a zenélés nálad? Mik voltak az első támpontok, kik az első játszótársak?

**Vas Zoltán:**

Általános iskolában kezdődött, körül voltam véve olyanokkal, akik már akkor zenéltek, hegedültek, gitároztak, valamiért liberálisabb is volt a szellemiség abban az iskolában, ahova jártam, így – mikor már minden érdeklődőnek került gitárja, amit be is vihettünk a suliba – megengedték, illetve elnézték a tanárok, hogy a szünetekben zenéljünk, óra közben meg oda voltak támasztva a hangszerek a falhoz. Egyébként az első hangszer, amin prűntyögni kezdtem, apám mandolinja volt, olyan ötödik-hatodik osztály körül vehettem a kezembe, aztán az egyik karácsonyra, általános iskola vége felé megkaptam az első gitáromat. A szomszéd Gábor Pétertől<sup>1</sup> tanulgattam rajta játszani, ő a Bergendyben<sup>2</sup> zenél, és nem mellesleg Kovács Andornál<sup>3</sup> tanult. A suliban Illés- meg Omega-számokkal<sup>4</sup> próbálkoztunk, persze a *Felkelő nap háza* meg Greenfields-féle nemzetközi slágerek<sup>5</sup> mellett. Aztán a Móricz gimiben (ahova egyébként sok későbbi neves zenész járt Katona Kláritól<sup>6</sup> kezdve Dész Lászlón<sup>7</sup> és Szemző Tiboron<sup>8</sup> át Kozma Andrisig) már inkább bluesos dolgokat szedtünk le magunknak: John Mayallt,<sup>9</sup> Ten Years Aftert,<sup>10</sup> Led Zeppelint<sup>11</sup>. Itt alapítottuk a *Hit* nevű triónkat, amelyben Harangvölgyi András gitározott, Sente László dobolt (ő amúgy

---

<sup>1</sup> Gábor Péter zeneszerző, szövegíró, a Bergendy együttes basszusgitárosa.

<sup>2</sup> A Bergendy „koncert-, tánc-, jazz- és szalonzenekar” az 1960-as évek végén alakult a Bergendy-fivérek, Péter és István alapításával.

<sup>3</sup> Kovács Andor (1929–1989) gitárművész, zenetanár, zenekarvezető, a negyvenes–hatvanas évek dzsesszzenéjének kiváló muzsikusa.

<sup>4</sup> Az Illés és az Omega a '60-as, '70-es évek legnépszerűbb zenekarai voltak, a Metro együttesel együtt.

<sup>5</sup> A *Felkelő nap háza* (*The House of the Rising Sun*) a The Animals híres dala, a Green Fields pedig a The Brothers Four száma, mely magyarul is hallható volt a '60-as években („Zöld mezők”) Toldy Mária előadásában.

<sup>6</sup> Katona Klári (1953) énekesnő, legendás *Titkaink* című lemezét a Presser–Dusán szerzőpáros jegyzi.

<sup>7</sup> Dész László (1954) zeneszerző, dzsesszzenész, szaxofonos, a Trance Balance egykori tagja, a Dimenzió alapítója, filmzenék szerzője és musicalek társszerzője.

<sup>8</sup> Szemző Tibor (1955) zeneszerző, filmrendező, a 180-as Csoport egykori ragja, *Az élet vendége – Csoma legendárium* című filmje 2006-ban készült el.

<sup>9</sup> John Mayall (1933) a brit blues atyja.

<sup>10</sup> A Ten Years After angol blues-rock formáció, az 1960-as, 1970-es évek meghatározó zenekara.

<sup>11</sup> A Led Zeppelin korszakos jelentőségű rock együttest 1968-ban Jimmy Page, Robert Plant, John Paul Jones, és John Bonham alapította.

szaxofonozott is, amikor később Kassai László átvette a dobverőt), én meg énekeltem és basszusgitároztam. Akkor még saját dalokról nemigen volt szó, bár azért voltak instrumentális darabok, amelyek elég vad zenék voltak, de sikerült szép címeket adnom ezeknek, például hogy *Őzikek a nádasban*. Volt egy kissé keleties, arabos melódiájú szerzemény is, annak meg az volt a fantáziacíme, hogy *Amikor virágba borulnak a musztafák*. 1971-ben egy budaörsi amatőr fesztivált nyertünk ezzel az együttesel, egyebek közt a *Good Morning Little Schoolgirl*<sup>12</sup> című dallal. Amikor a következő évben indultunk, már Deák Bill Gyuláék bandája<sup>13</sup> is szerepelt, Sztár volt a zenekaruk neve. Alakult a gimiben egy zongora-basszusdob dzsesszformáció is Sente Lászlóval és Dáni Jánossal,<sup>14</sup> amivel pedig a Budapesti Pop-Rock-Jazz Napokon nyertünk díjat. A gimnázium után volt még egy elég jó nevekből álló együttes: Dész László zongorázott és szaxofonozott, Gőz Laci<sup>15</sup> pozonozott, Dáni Jancsi zongorázott, Harangvölgyi András gitározott, Zátonyi Tibor trombitált és Karcsi (bocs, a vezetőneve nem jut eszembe) dobolt, én pedig basszusoztam, énekeltem. Aztán jött Becze Gabi<sup>16</sup> bőgőzni, Baló István<sup>17</sup> pedig dobolni, cserélődtek a tagok, én már nem voltam a bandában.

### **Papp Máté:**

Mi volt az első saját szerzemény, amit fel tudsz idézni?

### **Vas Zoltán:**

Hogy mikor született az első saját hülyeség? Mondjuk, 1972-ben, de nem mondom meg, hogy melyik. Amit már úgy vállalni is tudok, az a *Romlott fagyalt blues*.<sup>18</sup> Egy konkrét történes ihlette: volt egy a sajnálatos esemény, amikor egy szigetvári cukrász kacsatojással fertőzött fagyalittal mérgezett meg egy csomó embert – szalmonella, ugye. Felelősségre vonták a tagot, aki viszont még azt is megcsinálta, hogy mikor bezárták a boltját, éjjel odament, és feltörte a zárat, reggel pedig eladta a maradékot. Ja, de ennek a dalnak volt egy előző változata, a *Romlott lecsó blues*, az is megtörtént eset volt, nálunk otthon.

---

<sup>12</sup> A *Good Morning Little Schoolgirl* egy standard blues dal, amit többek között Muddy Waters, a The Yardbirds és a Grateful Dead is játszott.

<sup>13</sup> Deák Bill Gyula valóban a kőbányai Sztár zenekarban kezdte a pályáját.

<sup>14</sup> Dáni János szövegíró, zeneszerző, billentyűs, a Bergendyvel, a Volán együttesel és Soltész Rezsővel dolgozott együtt.

<sup>15</sup> Gőz László (1954) dzsesszzenész, harsonás, a BMC (Budapest Music Center) igazgatója.

<sup>16</sup> Becze Gábor (1954) dzsesszbőgős, a Kaláka együttes tagja.

<sup>17</sup> Baló István 1978-ban végzett a Bartók Béla Konzervatórium Jazz Tanszakán, többek között Dresch Mihállyal, Borbély Mihállyal, Grensó Istvánnal játszik együtt, Szabados György egyik tanítványa.

<sup>18</sup> [Szalmonella blues](#) címmel a Muszty-Dobay páros is játszotta a dalt.

## Papp Máté:

Hogyan folytatódott a dalszerzés, milyen fórumokon mutattad meg a dalaidat első körben?

## Vas Zoltán:

Az 1970-es évek közepe táján keveredtem le a Váza dalosklubba, amit akkor a Muszty-Dobay zenész házaspár<sup>19</sup> vezetett. Sok mindent Dobaytól lestem el gitártechnikailag. Berki Tamás<sup>20</sup> már akkor is előadott bluesos nótákat, és Lengyel Jóska barátom is játszott már akkoriban bluest, szóval voltak egy páran, akikkel rokonléleknek éreztem magam. Nagyon szerettem J. B. Leonir gitáros-énekes fekete manust,<sup>21</sup> különösen az *Alabama blues* című számát. Tőle eredt az első magyarításom is: „Soha nem megyek vissza Tatabányára...” – így ültettem át hazai környezetre a dalt. Aztán még egy csomó mindent fordítottam innen-onnan. 1977-ben léptem fel a Ki mit tud?-on az *Építők napján* című számommal,<sup>22</sup> echte pickinges gitártechnikával,<sup>23</sup> Pernye András<sup>24</sup> a zsűriből meg is dicsérte. A későbbiekben bejártam az országot, voltak olyan időszakok (például a KISZ Központi Művészegyüttes Folkpódiuma keretében), amikor sokat játszottunk, utaztunk mindenfelé. Reggel találkoztunk a Rottenbiller utcai székház előtt, beszálltunk egy nagy buszba, és elindultunk egy háromnapos turnéra. Volt, hogy havonta többször is. Ott volt Dévényi Ádám,<sup>25</sup> a Voga-Turnovszky duó,<sup>26</sup> Krulik Zoltán a Szélkiáltóval,<sup>27</sup> a Kolinda,<sup>28</sup> a Gépfolklór,<sup>29</sup> Dinnyés József,<sup>30</sup> Boros Lajos<sup>31</sup> is játszott, aki a Folkpódium koordinátora volt. Krulik Zolival nemrégiben találkoztam hosszú

---

<sup>19</sup> Muszty Bea és Dobay András gitáros-dalszerzőpáros nevéhez fűződik a *Muszty-Dobay Gitáriskola* című népszerű kiadvány, valamint a *Csalamádé*-sorozat kottával ellátott slágergyűjteményei is.

<sup>20</sup> Berki Tamás (1946) dzsesszénekes, -tanár, korábban a Gerilla együttes és a Gonda Sextett tagja, a Benkó Dixieland Band közreműködője és számos szólólemez előadója.

<sup>21</sup> J. B. Lenoir (1929–1967) amerikai bluesgitáros, énekes-dalszerző, az '50-es–'60-as évek „Chicago blues” zenéjének aktív alakítója.

<sup>22</sup> [Fellelhető a YouTube-on..](#)

<sup>23</sup> Főleg a bluesos játékmódra jellemző gitárpengetési technika.

<sup>24</sup> Pernye András (1928–1980) zenetörténész, szakíró, egyetemi tanár, a Ki mit tud? egyik híres zsűritagja.

<sup>25</sup> Dévényi Ádám (1957–2016) dalszerző, szövegíró, előadó, a Vízöntő, a Vasmalom, a Tabula zenekarok közreműködője, színházi zenék szerzője, az Átmeneti kabát zenekar alapítója.

<sup>26</sup> Voga János és Turnovszky Tamás duója, amely a '80-as években, popparódiáik által vált híressé.

<sup>27</sup> Krulik Zoltán (Makám) első zenekara, a Szélkiáltó – a duó másik tagja: Szilágyi Attila – főleg versmegzenésítéseket játszott.

<sup>28</sup> A Kolinda népzenei együttes 1974-ben jött létre Dobay András vezetésével, *Szerelem* című lemezük 1977 és 1997 közötti dalaikat tartalmazza.

<sup>29</sup> A Gépfolklór fúziós népzenei játszó zenekar 1975-ben alapította Szabó András hegedűs, *Barbaro* című lemezük 1985-ben jelent meg

<sup>30</sup> Dinnyés József (1948) „daltulajdonos”, korábban a szegedi Angyalok zenekar tagja.

<sup>31</sup> Boros Lajos (1947) zenei szerkesztő, műsorvezető, a KISZ Központi Művészegyüttes Folkpódiumának egykori vezetője.

idő után a Nyitott Műhely<sup>32</sup> előtt, egy fél órát eldumáltunk a járdán, nagyon jól esett, de ritka, hogy így összefutok valakivel a régiek közül. Utóbb, amikor a saját bandáimmal vagy akár egyedül mentem vissza olyan helyekre, ahol ezzel a csapattal voltunk, örültem annak, hogy voltak, akik még a Folkpódiumról emlékeznek rám. Ahogy ezek a helyek és fórumok egymás után fölszámolódtak, szűkült a terepe ennek a műfajnak, csökkentek a megnyilvánulási lehetőségeink. Az egyetemi klubok a régi rendszer csökevényeinek minősültek, viszont lett sok minden más, másfelé fordultak a lehetőségek. Egyre több lett az olyan kocsma vagy más vendéglátóhely, amely élőzenés helyszíneként is működött – csak ott meg nem feltétlen az kellett, amit én csinállok. Nem úgy értem, hogy magas művészet lenne, amit művelek, de hogy a lelkem apró rezdüléseit adjam elő a marhapörkölt fölött, az nem nagyon ment.

### **Papp Máté:**

Más szempontból nem számítotnál „bűnrészes” kulturális ellenállónak a múlt rendszerben?

### **Vas Zoltán:**

Régen tudtam, hogy sok koncerten ott ül egy civil ruhás rendőr. Egyszer Dévényivel voltunk Siófokon játszani. Másnap a metrón odajött egy fiatal srác, hogy: „szia, Vas Zoli, te figyelj, én voltam kirendelve tegnap a siófoki koncertetekre, hogy rendben vannak-e a szövegek, minden rendben volt!” Aztán leszállt. De voltak olyanok is, hogy ukk-mukk-fukk hirtelen le lettek mondva fellépések. Mikor Cseh Tamást<sup>33</sup> is próbáltuk hívni a Folkpódium előadásaira, ő hártott, úgy gondolta, hogy úgyis figyelnek minket külön-külön, és így együtt könnyebb nekik. Lehetett benne valami, de udvarias különállás is lehetett ez a részéről.

### **Papp Máté:**

Milyen formációkban, zenekarokban fordultál meg a szóló műsoraidon, koncertjeiden túl?

### **Vas Zoltán:**

Időközben jöttek különböző zenekarok is persze. 1975-ben találkoztam Bocskai Pistával<sup>34</sup>, akivel aztán harminc éven át nyomtuk. 1973-tól volt a Székesfehérvári Dalostalálkozó, mi 1976-ban voltunk először Bocskaival, akkor nyertünk is. Aztán ő elment katonának, így később egyedül mentem, utána megint együtt. Ebből alakult ki a Bistro Blues Band is, ami

---

<sup>32</sup> Finta László bőrműves összművészeti kultúrkuckója a budai Ráth György utcában.

<sup>33</sup> Cseh Tamás (1943–2009) énekes-gitáros, (kultúr)indián. Bereményi Géza szerzőtársa.

<sup>34</sup> Bocskai István (1953) gitáros, korábban az Interfolk, a Rodeo és a Bluegrass Union, illetve a Dad Gave My Dog és a Greenfields zenekarok tagja.

Szabó Tamással<sup>35</sup>, az igen kiváló herfliművésszel egészült ki, aki párhuzamosan játszott a Palermoo Boogie Ganggel<sup>36</sup> is. Pollák Zoli jött később basszusozni, így lettünk Vas-Bocskai trió. Volt, hogy Vladár Karcsi<sup>37</sup> még beszállt negyedeknek, az szintén Vas-Bocskai trió néven ment. De Vas-Vladár Bluesbazar néven is futottunk duóban. A hetvenes, nyolcvanas évek fordulóján voltunk Vladárral és Rajnai Mikivel közösen a Városközi Blues Művek. Később Bodonyi Attila<sup>38</sup> blueskocsmájában fordultam meg gyakran előadóként annak 1983-as indulásától kezdve, a zuglói Kassák Klubban. Bodonyi külföldre távozása után, 1988-tól már magam vezetem klubot Komplex Blues Kantin néven az FMH-ban<sup>39</sup>, Bluesügyi Hivatal nevű zenekarommal. Az ottani népművelővel, Merza Gáborral dolgoztunk utána a gazdagréti művelődési házban a kilencvenes évek közepéig. Időközben Weszely Ernőnek<sup>40</sup> írtam szövegeket, aki az egyik Eurovíziós jelölt is volt valamikor a nyolcvanasas évek második felében. Később, 2001-től működött az FMH-ban a *Dalok áramszünetben* nevű újabb klub, amit szerveztem, főleg akusztikus műsorokkal, de néha a Bluesügyi Hivatal is fellépett ott, kicsit hangosabban. Gyakran voltak meghívott előadók, és a klub „névadóját”, Viszló Évát<sup>41</sup> több alkalommal is kísértük, Halper Lacival<sup>42</sup>, ő gitáron, én pedig bőgőn.

### **Papp Máté:**

Hangzóanyagok terén mi a felhozatal? A legutolsó lemez talán a Bluesügyi Hivatal.

### **Vas Zoltán:**

2006-ban jelent meg egy *Bluesügyi Hivatal* című lemez, amelyen egy félakusztikus trió játszik (Lengyel Attila szájharmonika, Halper László gitár, magam ének, gitár, akusztikus basszusgitár), és Viszló Éva is énekel két dalban, de ez a felállás nem fedi le a *Bluesügyi Hivatal* zenekart, amiben eredetileg Sallai Gábor gitározott (ő később Kanadába dobbantott,

---

<sup>35</sup> Szabó Tamás (1968) szájharmonikaművész, zenekarai közt szerepel a Spo-Dee-O-Dee, a Mojo Workings és a Palermo Boogie Gang.

<sup>36</sup> A Palermoo Boogie Gang 1988-as felállásának tagjai: Fekete Jenő – ének, gitár, Szabó Tamás – szájharmonika, ének, Kepes Róbert – basszusgitár, Bacsa Gyula – zongora-harmonika, Vadász Péter – dob

<sup>37</sup> Vladár Károly népzeneész, fizikus.

<sup>38</sup> Bodonyi Attila szájharmonikás, a Hobo Blues Band egykori tagja, aktív itthoni éveit után Ausztráliába költözött-

<sup>39</sup> Fővárosi Művelődési Ház.

<sup>40</sup> Weszely Ernő (1953) harmonikaművész.

<sup>41</sup> Viszló Éva énekesnő, saját zenekara: Viszló Éva és a TranszFormáció.

<sup>42</sup> Halper László (1966) dzsesszgitáros, rádiós műsorvezető (Rádió C, Klubrádió), számos lemez hangszeres közreműködője, zenekarai: Starting Points, Off Abbey Road, Band of Gypsies Reincarnation, Halper-Hendrix Experiment, többek közt Orszácky Jackie-vel és Deák Bill Gyulával, illetve a hazai és nemzetközi dzsessz-szintér hírességeivel játszott együtt.

ekkor lépett Halper Laci a helyére), és Wágner Gyuri dobolt. Aztán Hurták Gábor<sup>43</sup> szaxofonos-fuvolás is belépett. A Hivatalban aztán sok mindenki megfordult az évek során, a mai felállás: Halper, Hurták, Hajas Laci dobos és jómagam. Korábban a Bistro Blues Banddeladtunk ki egy LP-t és kazettát 1991-ben, *Tudod, csak azért...*<sup>44</sup> címmel. A *Bistro blues* című dal<sup>45</sup> a Zöldfa bisztróban játszódik, ami a Krisztina és a Mészáros utca sarkán volt, már nincs meg sajnos. A lemezen Bacsa Gyula<sup>46</sup> is játszott tangóharmonikán pár számban. Rá egy évre megjelent cédén e lemez egy kissé bővített angol változata is (*You Know Just Because*). Egy Magyarországon élő amerikai barátom, Bob Cohen segített a szövegek átültetésében, aki egy ideig a Budapest Klezmer Band<sup>47</sup> énekese és hegedűse volt. A már említett négytagú Vas-Bocskai trióval fölvtünk még egy kétszámos kislemezt, de végül nem adták ki néhány aktuális szövegrészlet miatt, az akkori „sajnálatos lengyel események” miatt.

### **Papp Máté:**

Említetted többször Dévényi Ádámot, akinek a neve általában a Bikini-szövegek felől lehet ismerős a szélesebb közönség számára. Úgy tudom, jóban voltatok, sőt, közös dalt is írtatok.

### **Vas Zoltán:**

Igen, így van. Azok a Bikini-szövegek le lettek finomítva, sorok ki lettek húzva vagy átírva, hogy ne legyen baj bizonyos szövegrészekből. Én még ismertem az eredeti dalokat. Két éve meghalt, nagyon hiányzik. Amikor írtam egy dalt, sokszor ott motoszkált a fejemben, mit szólna hozzá a Dévényi. Nem mutattam meg neki, csak úgy magamtól megkérdeztem, vajon mit mondana rá? Mert az ő ízlésében mindig megbíztam, nagyon jól látta a dolgokat, jól látott másokat, csomó kollegára is ő nyitotta rá a szememet. Jó szeme és füle volt, és azzal is képben volt, hogy mik zajlanak körülöttünk, szóval ehhez képest is jól ítélte meg a többiek munkáját. Nem azt mondom, hogy mindenben egyetértettem vele, de utólag is kiderültek olyan dolgok, amiben mégis igaza volt, az esetetek jelentős részében. Jólesett, hogy már korán jó véleménye volt rólam, bár nagyon keményen a képembe mondott mindent, nem udvariaskodott. Nagyon jól gitározott, markáns hangja volt, szép dalokat, nagyon jó

---

<sup>43</sup> Hurták Gábor - dzsesszzenész, a Budapest Bossanova Quartet vezetője

<sup>44</sup> [A YouTube-on is meghallgatható a dal.](#)

<sup>45</sup> [A YouTube-on is elérhető a dal.](#)

<sup>46</sup> Bacsa Gyula – billentyűs, harmonikás, zenekarai: Palermo Boogie Gang, Hungária, Kistehén Tánczenakar, Boogie Woogie Kings, Hiperkarma.

<sup>47</sup> A Budapest Klezmer Band 1990 óta működik, változó felállással, Jávor Ferenc „Fegyva” zeneszerző, zongorista vezetésével.

szövegeket írt, nagyon egyedi előadásmóddal. Hiányzik emberként, de úgy is mint zenei színfolt. Közös dalainkat a halála utáni emlékkoncerten is énekeltem.

**Papp Máté:**

A te sajátos ízű dalaid is ilyen színfoltok lehettek. Hogy érzed, részei lettek a „palettának”?

**Vas Zoltán:**

Olyasmit játszom, ami sosem volt tömegműfaj. A saját dalimat énekeltem, amik vagy érdekeltek valakit, vagy nem. Dolgoztam közben, hogy ne függjek attól, hogy el kell menni hahknizni. Mostanra azt sem mondanám, hogy csak a blues van, most is sok bluest játszom, de az utóbbi időben másfajta számok is születtek. Soha nem ültem le úgy neki egy dalnak, hogy na, most írok egy bluest, sőt, leginkább nem is ültem neki a dalírásnak, mint olyannak; buszon, metrón, villamoson – BMW-n – utazva ugrottak be ötletek, dallamok, szövegek, aztán itthon leírtam őket.

**Papp Máté:**

Mennyiben állítható párhuzamba az amerikai fekete blues életérzés az úgy nevezett közép-európaival, ami a te különös fanyarságú, élű, modorú, abszurd jellegű dalköltészetedre is jellemző?

**Vas János:**

Ezekben a fekete bluesokban sok irónia és bölcsesség van, persze más a hátterük, mint a miénk. (Amúgy például a lengyeleknél is elég erős az anyanyelvű bluesvonal.) Az én szerzeményeimet mondhatjuk amolyan közép-európai daloknak, azon belül is eléggé magyaroknak, tulajdonképpen pesti nóták, és persze vannak bennük bőven abszurd elemek. Elég sokszor fölnevet a közönség, bár azt túlzás lenne állítani, hogy végigkacagják a műsorokat, szóval előfordul, hogy nem tudják eldönteni, nevéssenek vagy sírjanak. De ez az eredeti blues életérzésben is benne van, mert az csak sztereotípa, hogy az amerikai fekete bluesok mind szomorúak. (Persze visszatérő sor nem egy tradicionális bluesban, hogy „azért nevetek, hogy ne sírjak”.<sup>48</sup>) Ezzel együtt nem a vidámsággal kezdődik a dalírás, hanem bizonyos szomorú dolgokkal, amiket viszont igyekszem ellensúlyozni ezzel-azzal. Ha nem lettek volna rossz érzéseim már ifjúkoromban, valószínűleg nem kezdtem volna el dalokat

---

<sup>48</sup>Az „I'm laughin' just to keep from cry / in 'You don't know my mind” sort többek között Lead Belly, Ella Fitzgerald, Doc Watson és Hugh Laurie énekelte a *You Don't Know My Mind* című standard blues nótában.

írni, nem lett volna mit kiírnom magamból. Mondják – és remélem, így van –, hogy megvan hozzá az öniróniám is, ami sok mindent felold, legalábbis idézőjelbe tesz. Ezeket a nem túl vidám tapasztalatokat, élményeket, amik megfogalmazódnak bennem, próbálom olyan formába önteni, hogy azért lehessen rajtuk nevetni is. De van, hogy a nevetés keserűségbe vagy könnyekbe fordul, ez is előjöhet egy koncerten. De ez nem tudatos, nem akarok mindenáron megríkatni senkit, a nevetetést szívesebben teszem, de hogy csak vidámság legyen, arra alkatilag képtelen vagyok. Leginkább magamra figyelek, vagyis nem úgy írok dalt, ahogy az egyes stílusokban követelmény lenne, a kívánt közönséglétszám függvényében. Ez meg is látszik az ismertségemen, meg hogy mekkora színpadokon lépek föl, de ez egyáltalán nem zavar, ezzel mindig tisztában voltam. Amolyan „önerős hunplugged blues” ez. Önerős – mert én írom. Magyar – mert anyanyelvű. Blues – mert főleg az. És a legtöbb esetben halk – bedugatlan.

### **Papp Máté:**

Én először az Üllői úti Zöld Macska Diákpincében<sup>49</sup> hallottalak, szinte teljesen véletlenül tévedve be a sörözőből nyíló, kamaraszínház jellegű terembe, ahol visszafogott, nagyon hangulatos légkör fogadott.

### **Vas Zoltán:**

A Zöld Macska-korszak 2005 körül kezdődött, és tíz évet játszottunk ott. Úgy vetődtem le, hogy Vladár Karcsi benne volt a Magyar Dudazenekarban, és lehívott egy próbájukra. Utána hallottam Bakos Özsébet<sup>50</sup> játszani ugyanott, meg Bornemissza Ádámot.<sup>51</sup> Úgy alakult, hogy hármasban is csináltunk párszor műsort, aztán inkább kettesben játszottunk Özsébbel. Pár évvel később csatlakozott Baffia Tamás<sup>52</sup>. Kéthetente játszottunk, aztán havonta. Volt egy kemény mag, meglepően sok fiatallal, akik ugyancsak bevetődtek oda a Macskába. Sok szövegbeli utalást ugyan nem érthettek koruknál fogva, de azért tetszett nekik a dolog.

---

<sup>49</sup> A Zöld Macska Diákpince és Kocsma 2018-ban zárt be.

<sup>50</sup> Bakos Özsébet dalszerző, gitáros-énekes.

<sup>51</sup> Bornemissza Ádám (1971) blueszenész, megfordult a Benkő Zsolt Group – Bluesrivers, a Juggling Stones, a Petra Börnerova Band zenekarokban, de különböző duóknál és szólóban is fellép magyar nyelvű dalaival.

<sup>52</sup> Baffia Tamás zenész (gitár, szájharmonika, banjo, mandolin, furulya, ének), a Calvados Country Blues Corporation tagja.



**Papp Máté:**

Neked mik voltak a meghatározó zenei élmények a nyilván legihletőbb blueselőadókon kívül?

**Vas Zoltán:**

Hát sok minden, sok mindenki, nem tudnám felsorolni. A Cseh Tamás–Bereményi-dalokat, az én köreimből – ahogy már említettem – Dévényi Ádámot, ők jutnak eszembe így hirtelen. De a Lovasi<sup>53</sup> szövegeit is nagyra értékelem, meg például az Európa Kiadót.<sup>54</sup> És még sok-sok minden mást.

**Papp Máté:**

A Facebook-oldaladon sajátos „népnevelést” tartasz blueszenei megosztásokkal, tudatosan?

**Vas Zoltán:**

Ez tudatos, persze, évek óta csinálom. Akár népművelésnek is mondható, de nem csak bluest teszek ki, sok dzsesszt is, meg olyan más zenei dolgokat, amiket értékesnek tartok.

**Papp Máté:**

*Biztosan vannak maradandó koncertélményeid is.*

**Vas Zoltán:**

Igen, és vannak azért páran, akiket szeretnék még itthon élőben meghallgatni: Tom Waitset<sup>55</sup> például vagy Neil Youngot,<sup>56</sup> ha eljönne, vagy Van Morrisont.<sup>57</sup> Hatalmas élményem volt a Leonard Cohen-koncert.<sup>58</sup> amit akár „életem koncertjének” is nevezhetnék.

---

<sup>53</sup> Lovasi András (1967) dalszerző, szövegíró, énekes, a Kispál és a Borz és a Kiscsillag frontembere.

<sup>54</sup> Az Európa Kiadó jelenlegi felállása: Menyhárt Jenő – ének, gitár, Bujdosó János – gitár, Tóth Zoltán „Spenót”: basszusgitár, Gyenge Lajos – dob, Kálmán András – billentyűs hangszerek.

<sup>55</sup> Tom Waits (1949) amerikai dalszerző, zenész, filmzenék és színházi zenék szerzője, állandó szerzőtársa felesége, Kathleen Brennan.

<sup>56</sup> Neil Young (1945) kanadai dalszerző, énekes, korábban a Buffalo Springfield, a Crosby, Stills & Nash (and Young), a The Still-Young Band tagja.

<sup>57</sup> Van Morrison (1945) északír énekes, dalszerző

<sup>58</sup> Budapest László Sportaréna, 2009. augusztus 31.

### **Papp Máté:**

Mit gondolsz, mennyire lehet ma underground attitűddel zenélni, és így reflektálni a világra?

### **Vas Zoltán:**

Sajnos van mihez képest undergroundnak lenni, undergroundba menni. Érdekel, mi zajlik körülöttem, direkt közéleti dalokat nem írok, de elfogadok direkt politikai szövegeket. Én igyekszem áttételesebben fogalmazni, mondjuk így: „Jó napot! Jó napot! / Kérnék egy hírlapot. / Sajnos már elfogyott. / Akkor hát jó napot. // Várjon, egy pillanat, / Ez is itt egy prima lap. / Vitték is rendesen, már / Csak ez az egy maradt. // Ne mondja azt, hogy semmi sincs, / Van itt annyi drága kincs. / Nézze, mind oly szép színes, / Tarka-barka, érdekes. // Tehát, mit adhatok? / Köszönöm, csak egy hírlapot. / Az anyjával szórakozzék, / ne tartsa fel a sort!”<sup>59</sup> Vagy nem oly rég fölmerült a szociális temetés ötlete, ezt még évekkorábban megjövendöltem a *Blues van* című dallal: „Jaj, de a temető olyan messze van, / Csak itt a parkban elásom magam. / Régóta blues van, hat óra húsz van. / Itt ások én már térdig bluesban. // Szép lett a gödör, beledöglöm én...”<sup>60</sup> satöbbi.

### **Papp Máté:**

A fiatalok külföldre vándorlásáról is van egy szép, népi ihletésű, igencsak aktuális opuszod.

### **Vas Zoltán:**

A *Gyere ki, te gyöngyvirág* dallamára írtam ezt a nótát, *Szürke felhő, kopár ég* címmel: „Szürke felhő, kopár ég / Barna kislány, hová mégy? / Nem megyek én messzire, / Csak innen a gecibe, jaj. // Harmadnapra sem jövök, / Valahol majd felnövök, / Megtanulok angolul, / Az ember úgy boldogul, jaj. // A csatornán átkelek, / Aztán ha ott nem kellek, / Átkelek az óceán, / Fölpróbálom, jó-e rám, jaj. // Ha ott se kellek senkinek, / Digónak, se jenkinek, / Odébbállok, ki bánja? / Eltűnök a világba, jaj.”<sup>61</sup>

---

<sup>59</sup> A dalszövegrészletek forrása a *VasZoli* című kötet (kiadta a Radics Béla R. B. Rockzenészek Érdekvédelmi Emléktársasága, 2016).

<sup>60</sup> U.o.: *Blues van* (Vas Zoltán)

<sup>61</sup> U.o.: *Szürke felhő, kopár ég* (Vas Zoltán)